

بررسی رابطه سرمایه اجتماعی با روحیه کار آفرینی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

دکتر فاطمه هاشم نژاد ابرسی

استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

چکیده:

هدف اصلی این پژوهش بررسی رابطه بین مولفه های سرمایه اجتماعی با میزان روحیه کارآفرینی دانشجویان بوده است. برای بررسی رابطه بین مولفه های سرمایه اجتماعی با میزان روحیه کارآفرینی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری در سال تحصیلی ۱۳۹۷ از روش پیمایشی استفاده شده است که در آن از پرسشنامه محقق ساخته با تعداد ۶۱ سوال بسته پاسخ و با طیف ۵ گزینه ای لیکرت (از خیلی زیاد تا خیلی کم) برای جمع آوری اطلاعات استفاده شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل تمام دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری در سال ۱۳۹۷ می باشند که تعداد آنان بر اساس آخرین اطلاعات ۹۵۰۰ نفر (بر اساس آمار اداره آموزش دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ۱۳۹۷) می باشد و بر اساس جدول تنظیم شده مورگان تعداد حجم نمونه آن ۳۵۱ نفر تعیین خواهد شد. در آمار توصیفی در این پژوهش از جداول توزیع فراوانی و نمودارهای ستونی استفاده شده است و در آمار استنباطی برای پاسخها از آزمون نرمال بودن داده ها، آزمون ضریب همبستگی پیرسون و ضریب تعیین استفاده شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که بین مولفه های سرمایه اجتماعی با میزان روحیه کارآفرینی در بین دانشجویان مورد بررسی رابطه معناداری وجود دارد. در پایان پیشنهاداتی متناسب با نتایج ارائه شده است.

واژگان کلیدی: سرمایه اجتماعی، روحیه کارآفرینی، مولفه های سرمایه اجتماعی، کارآفرین

مقدمه

کارآفرینی بعنوان سمبل و نماد تلاش و موفقیت در امور تجاری بوده و کارآفرینان پیشگامان موفقیت های تجاری در جامعه هستند. توانایی آنها در بهره گیری از فرصت ها، نیروی آنها در نوآوری و ظرفیت آنها در قبال موفقیت، بعنوان معیارهایی هستند که کارآفرینی نوین بوسیله آنها سنجیده می شود.

نگریستن به کارآفرینی در چارچوب ساختارهای اجتماعی راه را برای یک چشم انداز وسیع در مورد کارآفرینی هموار می سازد بطوری که توجه را به سمت نکات مبهم و کمتر پرداخته شده یعنی جنبه اجتماعی پدیده کارآفرینی جلب می کند.

اخیراً سرمایه اجتماعی باعث ایجاد تئوری هایی شده که پایه ای برای سایر مطالعات مدیریتی می باشد، این سرمایه از مفاهیم نوینی است که نقشی بسیار مهم تر از سرمایه فیزیکی و انسانی در سازمان ها و جوامع ایفا می کند و امروزه در جامعه شناسی و اقتصاد و به تازگی در مدیریت و سازمان ها به صورت گسترده مورد استفاده قرار گرفته و به پیوند ها و ارتباطات میان اعضای یک شبکه به عنوان منابع با ارزش اشاره دارد. در غیاب سرمایه اجتماعی، سایر سرمایه ها اثر بخشی خود را از دست داده و پیمودن راههای توسعه و تکامل فرهنگی و اقتصادی، ناهموار و دشوار می گردد (Adler, ۲۰۰۲).

کارآفرینی فرآیند کسب سود از طریق ترکیب جدید، منحصر به فرد و ارزشمند منابع، در محیطی همراه با ابهام و عدم قطعیت است. کارآفرینی به معنای آغاز یا رشد یک شرکت نوپا از طریق مدیریت نوآورانه و ریسک پذیر است.